

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 82 PŽ-2914/2022-4

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sutkinja Dubravka Matas, u pravnoj stvari ovrhovoditelja ALENA IVKOVIĆA iz Rijeke, Užarska 28, OIB 63957064080, kojeg zastupa punomoćnica Suzana Trputac, odvjetnica u Rijeci, protiv ovršenika HELIOS FAROS d.d., Stari Grad, Naselje Helios 5, OIB 48594515409, kojeg zastupa punomoćnik Goran Katura, odvjetnik u Splitu, radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine, odlučujući o ovršenikovoj žalbi protiv rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu Ovr-15/21-4 od 30. srpnja 2021., 16. travnja 2024.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovana ovršenikova žalba i potvrđuje rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu Ovr-15/21-4 od 30. srpnja 2021.:

- u točki I. njegove izreke u dijelu kojim je, radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine u iznosu od 1.708.764,75 kn, određena ovrha na novčanoj tražbini po svim ovršenikovim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama te
- u točkama II.-VI. njegove izreke.

II. Preinačuje se rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu Ovr-15/21-4 od 30. srpnja 2021. u točki I. njegove izreke u dijelu kojim je, radi prisilnog ostvarenja zateznih kamata na novčanu tražbinu u iznosu od 1.708.764,75 kn, određena ovrha na novčanoj tražbini po svim ovršenikovim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama i rješava:

Odbija se kao neosnovan ovršni zahtjev kojim se, radi prisilnog ostvarenja zateznih kamata na novčanu tražbinu u iznosu od 1.708.764,75 kn, zahtijeva odrediti ovrha na novčanoj tražbini po svim ovršenikovim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama.

III. Ukida se rješenje o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu Ovr-15/21-4 od 30. srpnja 2021.:

- u točki I. njegove izreke u dijelu kojim je, radi prisilnog ostvarenja troškova ovršnog postupka te zateznih kamata na navedene troškove, određena ovrha na novčanoj tražbini po svim ovršenikovim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama i

- u točki VII. njegove izreke; te predmet u tim dijelovima vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

IV. Odbacuje se kao nepravovremena dopuna ovršenikove žalbe podnesena protiv rješenja o ovrsi Trgovačkog suda u Splitu Ovr-15/21-4 od 30. srpnja 2021.

V. Odbija se kao neosnovan ovršenikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 4.396,44 EUR / 33.125,00 kn.

VI. Odbija se kao neosnovan ovrhovoditeljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 3.052,62 EUR / 23.000,00 kn.

Obrazloženje

1. Trgovački sud u Splitu je u točki I. izreke pobijanog rješenja o ovrsi donesenog povodom ovrhovoditeljevog prijedloga za ovrhu od 11. lipnja 2021., radi prisilnog ostvarenja novčane tražbine u iznosu od 1.708.764,75 kn i troškova ovršnog postupka u iznosu od 44.174,00 kn te zateznih kamata na navedenu tražbinu i troškove, na temelju ovršne isprave-rješenja prvostupanjskog suda St-9/2015-365 od 21. studenog 2018. o potvrdi stečajnog plana za ovršenika (u daljnjem tekstu: Rješenje o potvrdi stečajnog plana), odredio ovrhu na novčanoj tražbini po svim ovršenikovim računima i oročenim novčanim sredstvima u svim bankama.

1.1. Također, prvostupanjski sud je u točkama II.-VII. izreke pobijanog rješenja o ovrsi odlučio:

„II. Zabranjuje se ovršenikovom dužniku da ispuni ovršeniku novčanu tražbinu, a ovršeniku se zabranjuje da tu tražbinu naplati ili da inače na bilo koji način s njom raspolaže.

III. Pljenidba je provedena danom dostave rješenja o ovrsi ovršenikovom dužniku. Ovrhovoditelj pljenidbom stječe založno pravo na ovršenikovu tražbinu.

IV. Ovim rješenjem nalaže se Financijskoj agenciji da banci izda nalog da iznos za koji je određena ovrha prenese sa svih ovršenikovih računa koji se vode pod njegovim osobnim identifikacijskim brojem na račun ovrhovoditelja.

V. Na temelju ovog rješenja, po njegovoj pravomoćnosti i ovršnosti, ovrhovoditelj može od suda zatražiti da ovrhu odredi na predmetu ovrhe na kojemu se na temelju takvog rješenja ne može tražiti izvansudska ovrha.

VI. Žalba protiv ovog rješenja o ovrsi ne odgađa provedbu ovrhe.

VII. Nalaže se ovršeniku da na ime troškova ovršnog postupka ovrhovoditelju isplati iznos od 22.087,00 kn sve sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 5,61%, a u slučaju promjene stope zatezne kamate, po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.“

2. U obrazloženju pobijanog rješenja o ovrsi se navodi:

- da je točkom VIII.b) Rješenja o potvrdi stečajnog plana naloženo ovršeniku, u skladu s točkom XXIII. tog rješenja, u roku od tri dana od dana pravomoćnog upisa povećanja temeljnog kapitala u sudski registar prvostupanjskog suda, izvršiti isplatu tražbine u iznosu od 1.708.764,75 kn stečajnom vjerovniku Tellin hoteli d.o.o.

- da je Rješenje o potvrdi stečajnog plana postalo pravomoćno 27. veljače 2019.

- da je rješenjem prvostupanjskog suda Tt-19/3937-4 od 10. svibnja 2019., na temelju točke XXIII. Rješenja o potvrdi stečajnog plana, u sudskom registru upisano povećanje temeljnog kapitala za ovršenika

- da je 31. svibnja 2019. navedeno rješenje o upisu povećanja temeljnog kapitala postalo pravomoćno

- da je rok za isplatu predmetne tražbine istekao 4. lipnja 2019.

2.1. Što se tiče statusnih promjena (i) nositelja aktivne ovršnopravne legitimacije u vezi s predmetnom tražbinom, iz obrazloženja pobijanog rješenja o ovrsi proizlazi:

- da je Futurum komunikacije d.o.o., Varaždin, pravni sljednik ovršenikovog stečajnog vjerovnika Tellin hoteli d.o.o.

- da je Četvrta generacija d.o.o., Strmec, na temelju rješenja o upisu pripajanja Trgovačkog suda u Zagrebu Tt-20/6309-2 od 2. ožujka 2020., pravni sljednik stečajnog vjerovnika Futurum komunikacije d.o.o.

- da je predmetna tražbina, na temelju Ugovora o prijenosu tražbine od 20. svibnja 2021. (u daljnjem tekstu: Ugovor), ovjerenog po Javnom bilježniku Kristijanu Hukelju, Zagreb, OV-6394/2021 od 26. svibnja 2021., prenesena na ovrhovoditelja.

2.2. Glede ostvarivanja predmetne tražbine prvostupanjski sud navodi:

- da je rješenjem prvostupanjskog suda St-9/2015-534 od 21. srpnja 2020. odbačen zahtjev ovrhovoditeljevog pravnog prednika za izdavanje klauzule ovršnosti na Rješenju o potvrdi stečajnog plana

- da je 1. lipnja 2021. ovrhovoditelj, na temelju Rješenja o potvrdi stečajnog plana, podnio nadležnoj Financijskoj agenciji zahtjev za izravnu naplatu

- da je 7. lipnja 2021. ovrhovoditelju dostavljena potvrda Financijske agencije odnosno obavijest od 4. lipnja 2021. o vraćanju osnove za plaćanje s obrazloženjem da osnovu za plaćanje nije moguće provesti jer nema potvrdu ovršnosti.

2.3. Prvostupanjski sud ocjenjuje da Rješenje o potvrdi stečajnog plana predstavlja ovršnu ispravu u skladu s odredbom članka 23. stavka 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 i 131/20; u daljnjem tekstu: OZ), a u vezi s odredbom članka 343. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17). Pritom, da iz priloženih isprava proizlazi da je na temelju odredbe članka 32. OZ-a izvršen valjani prijenos tražbina.

3. Ovršenik je protiv rješenja o ovrsi pravovremeno podnio žalbu zbog žalbenih razloga propisanih odredbama članka 50. stavka 1. točke 3., 7. i 10. OZ-a te članka 50. stavka 2. i 5. tog Zakona.

3.1. Obrazlažući žalbeni razlog propisan odredbom članka 50. stavka 1. točke 3. OZ-a ovršenik u bitnom ističe da je ovršna isprava to jest Rješenje o potvrdi stečajnog plana izgubilo svoju djelotvornost. S tim u vezi, da je 14. svibnja 2019. odnosno prije donošenja pobijanog rješenja o ovrsi izvršio uplatu predmetne tražbine u korist računa sudskog depozita prvostupanjskog suda te da je obvezu iz ovršne isprave ispunio na taj način jer Futurum komunikacije d.o.o. nema otvoren niti jedan

transakcijski ili žiro račun. Stoga da predmetna tražbina više ne postoji te da je to poznato ovrhovoditelju te Davidu Ilijevskom, direktoru društava Futurum komunikacije d.o.o. i Četvrta generacija d.o.o., a koji direktor da je s ovrhovoditeljem sklopio nezakoniti Ugovor.

3.1.1. Smatra da uslijed toga ovrhovoditelju ne pripadaju niti zatezne kamate koje su mu priznate pobijanim rješenjem o ovrsi imajući u vidu odredbu članka 190. stavka 4. Zakona o obveznim odnosima. Uporište za isticanje predmetnog prigovora prema ovrhovoditelju, kao primatelju ustupljene tražbine, nalazi u odredbi članka 84. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima.

3.2. Što se tiče žalbenog razloga propisanog odredbom članka 50. stavka 7. OZ-a naglašava da ovrhovoditelj nije stečajni vjerovnik u stečajnom postupku nad ovršenikom. Navedeno obrazlaže time da se radi o tražbini u stečajnom postupku odnosno iz stečajnog postupka pri čemu da se tražbine u stečajnom postupku mogu prenositi samo tijekom trajanja tog (stečajnog) postupka. U prilog tome poziva se na rješenje ovog suda PŽ-2937/2020 od 16. srpnja 2020.

3.2.1. U tom smislu da su Četvrta generacija d.o.o. i njezin direktor David Ilijevski, sklapajući ništetan Ugovor, postupili suprotno izričitoj zakonskoj zabrani. Dakle, da ovrhovoditelj nije stekao tražbinu tijekom trajanja stečajnog postupka odnosno da ju nije stekao na temelju odredbe članka 146. Stečajnog zakona. Također, da je na Ugovoru ovjeren potpis samo Davida Ilijevskog, direktora Četvrte generacije d.o.o. te da nije ovjeren ovrhovoditeljev potpis. Zbog toga da Ugovor ne predstavlja javno ovjerovljenu ispravu odnosno ispravu kojom se na valjani način dokazuje prijenos tražbine.

3.2.2. Štoviše, navodi da se u izreci pobijanog rješenja o ovrsi ne spominje prijenos tražbine s Futurum komunikacije d.o.o. na ovrhovoditelja, koji je utemeljen na Ugovoru. Iz tog zaključuje da je ovrhovoditelju priznato pravo tražiti ovrhu protiv ovršenika samo na temelju Rješenja o potvrdi stečajnog plana iako se ovrhovoditelj u njemu ne spominje. Stoga da postoji proturječnost izreke i obrazloženja pobijanog rješenja o ovrsi slijedom čega da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku.

3.3. U odnosu na žalbeni razlog propisan odredbom članka 50. stavka 1. točke 10. OZ-a ističe da mu je zabranjeno ispuniti obvezu ovrhovoditelju jer bi na taj način dva puta ispunio istu tražbinu te da bi ponovnim ispunjenjem postupio protivno odredbi članka 17. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Naime, da je tom odredbom zabranjeno insolventnom dužniku (Četvrta generacija d.o.o.) prenositi tražbine u vrijeme insolventnosti pri čemu je nesporno da je navedeno društvo nelikvidno.

3.3.1. Ukazuje da je njegov izvorni vjerovnik bio Tellin hoteli d.o.o. te da je navedeno društvo, neposredno prije nego li je nad njim otvoren stečajni postupak, pripojeno Futurum komunikacijama d.o.o. Pritom da su Futurum komunikacije d.o.o. nakon izvršenog pripajanja zatvorile svoj jedini transakcijski račun kako bi izbjegle blokadu računa i pokretanje stečajnog postupka. Nakon toga da su se Futurum

komunikacije d.o.o. pripojile novoosnovanom društvu Četvrta generacija d.o.o. koje radi istog razloga nema otvoren transakcijski račun slijedom čega da se i navedeno društvo smatra nesposobnim za plaćanje.

3.3.2. Dakle, zaključuje da je Ugovor ništetan te da je navedena činjenica bila poznata prenositelju tražbine i primatelju tražbine pri čemu da je njihova izravna namjera bila povreda izričite zakonske norme te namjerno oštećenje drugih vjerovnika koji su u redoslijedu naplate prije ovrhovoditelja. Stoga da su se ostvarila i bitna obilježja kaznenih djela zbog čega će poduzeti odgovarajuće radnje i pokrenuti parnični postupak radi utvrđenja ništetnosti Ugovora.

3.4. Što se tiče žalbenog razloga propisanog odredbom članka 50. stavka 2. u vezi sa stavkom 5. tog članka OZ-a ponovno ukazuje na proturječnost izreke i obrazloženja pobijanog rješenja o ovrsi te ponavlja prethodno iznesene navode.

3.5. Ističe da je pobijano rješenje o ovrsi ovrhovoditeljev treći pokušaj da se domogne sredstava koja ne pripadaju njemu, već Četvrtoj generaciji d.o.o. Pritom da direktor tog društva ne želi otvoriti račun jer bi se isti automatski blokirao te bi se djelomično namirili vjerovnici tog društva. Stoga smatra da je Ugovor sklopljen da bi se na ovrhovoditelja prenijela tražbina, a da Četvrta generacija d.o.o. ne dobije nikakvu protučinidbu. Slijedom toga da se radi o nedopuštenoj pobudi za sklapanje Ugovora u smislu odredbe članka 273. stavka 3. Zakona o obveznim odnosima.

3.5.1. Ukazuje na ovršni postupak koji je ovrhovoditelj pokrenuo pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu, Stalnoj službi u Samoboru. Navodi da je rješenjem o ovrsi tog suda Ovr-634/2019 od 21. svibnja 2019., na temelju Rješenja o potvrdi stečajnog plana, određena ovrha na tražbini koju Futurum komunikacije d.o.o. imaju prema ovršeniku. Nakon toga, da je povodom njegove (ovršenikove) žalbe upućen u parnicu radi proglašenja navedene ovrhe nedopuštenom, a koju parnicu je pokrenuo tužbom pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru.

3.5.2. Osim toga da je ovrhovoditelj, na temelju navedenog rješenja o ovrsi Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru, podnio zahtjev za izravnu naplatu pred Financijskom agencijom povodom koje je Financijska agencija izvršila zapljenu sredstava. Međutim da je Općinski sud u Splitu, na njegov (ovršenikov) prijedlog, rješenjem Ovr-1310/2019 od 16. rujna 2019. pljenidbu i prijenos novčanih sredstava koji se vode kod Financijske agencije proglasio nedopuštenim, obustavio ovrhu i ukinuo provedene ovršne radnje. Također, da je navedeno rješenje Općinskog suda u Splitu u cijelosti potvrđeno rješenjem Županijskog suda u Splitu GŽ Ovr-2504/2019.

3.6. Predlaže, na temelju odredbe članka 51. stavka 2. OZ-a, ukinuti pobijano rješenje o ovrsi i odbaciti ovršni prijedlog; podredno, na temelju odredbe članka 50. stavka 5. OZ-a, saslušati stranke i pregledati dokaze te preinačiti pobijano rješenje o ovrsi i odbiti ovršni zahtjev; podredno, na temelju odredbe članka 52. OZ-a, uputiti ga na pokretanje parnice radi proglašenja ovrhe nedopuštenom. Zahtijeva naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 33.125,00 kn.

4. Ovrhovoditelj je podnio odgovor na žalbu u kojem osporava osnovanost ovršenikovih žalbenih navoda. Zahtijeva naknadu troškova za sastav odgovora na žalbu u iznosu od 23.000,00 kn.

5. Ovršenik je u podnesku od 5. listopada 2021. dostavio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Četvrti generacija d.o.o. koji je podnesen 24. rujna 2021., a iz kojeg proizlazi da Republika Hrvatska prema tom društvu ima dospjelu i nenamirenu tražbinu u iznosu od 25.458.441,48 kn koja se temelji na ovršnim ispravama.

5.1. Također, ovršenik je 24. siječnja 2022. podnio i dopunu žalbe.

6. Ovršenikova žalba je djelomično osnovana dok dopuna žalbe nije pravovremena.

7. Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje o ovrsi na temelju odredaba članka 365. stavka 1. i 2. te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; u daljnjem tekstu: ZPP) u vezi s odredbom članka 21. stavka 1. OZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na razloge iz odredbe članka 50. stavka 1. točke 1., 3. i 5. OZ-a, na okolnost da je u slučaju iz odredbe članka 50. stavka 1. točke 6. OZ-a ovrha određena na predmetima iz članka 4. stavka 4. i 5. OZ-a te na bitne povrede odredaba iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8. i 9. ZPP-a kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

8. Ističe se da je ovrhovoditelj predložio ovrhu na temelju Rješenja o potvrdi stečajnog plana. Naime, odredbama članka 343. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; u daljnjem tekstu: SZ) propisano je:

(1) Na osnovi pravomoćnoga rješenja o potvrdi stečajnoga plana stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene i koje na ispitnom ročištu dužnik nije osporio mogu pokrenuti postupak ovrhe protiv dužnika. S neosporenom tražbinom izjednačena je i ona čije je osporavanje otklonjeno.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka primjenjuje se i na ovrhu protiv treće osobe, ako je rješenjem iz stavka 1. ovoga članka utvrđeno da je preuzela jamstvo za ispunjenje stečajnoga plana, osim ako pritom nije pridržala pravo prigovora prethodne tužbe.

(3) Prava koja mu pripadaju u slučaju znatnoga zakašnjenja dužnika s ispunjenjem stečajnoga plana vjerovnik može prisilno ostvariti na temelju rješenja kojim je potvrđen stečajni plan i rješenja kojim je utvrđena njegova tražbina u stečajnom postupku, ako učini vjerojatnim da je dužnika propisno opomenuo te da je istekao rok koji je naknadno odredio dužniku. Vjerovnik nije dužan dokazati zakašnjenje dužnika.

8.1. Naglašava se da Rješenje o potvrdi stečajnog plana može imati svojstvo ovršne isprave pri čemu za postojanje tog svojstva navedeno rješenje (o potvrdi stečajnog plana) mora biti i podobno za ovrhu u smislu odredbe članka 29. stavka 1.

OZ-a (PŽ-3472/2007-5 od 11. srpnja 2007.). Tom odredbom propisano je da je ovršna isprava podobna za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik, dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

8.1.1. Ovaj sud, uzimajući u obzir sadržaj Rješenja o potvrdi stečajnog plana (točka VIII.b; list 22. i 23. spisa), smatra da je ono podobno za ovrhu.

8.2. S druge strane, pravilno je u žalbi neosporeno utvrđenje prvostupanjskog suda da je Rješenje o potvrdi stečajnog plana postalo pravomoćno 27. veljače 2019. (list 42. spisa).

8.3. Stoga nije osnovan žalbeni razlog propisan odredbom članka 50. stavka 1. točke 1. OZ-a, na koji žalbeni razlog ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u skladu s odredbom članka 50. stavka 5. OZ-a.

9. S tim u vezi neosnovano se u žalbi ukazuje da je ostvaren žalbeni razlog propisan odredbom članka 50. stavka 1. točke 3. OZ-a odnosno ne prihvaćaju se žalbeni navodi da je Rješenje o potvrdi stečajnog plana izgubilo djelotvornost.

9.1. Naime, u prilog osnovanosti tog žalbenog navoda ovršenik iznosi tvrdnju da je postupio po Rješenju o potvrdi stečajnog plana te da je izvršio uplatu tražbine u iznosu od 1.708.764,75 kn. Međutim, činjenica da je 14. svibnja 2019. ovršenik uplatio na sudski depozit prvostupanjskog suda navedeni iznos (list 115. spisa) ne znači da je Rješenje o potvrdi stečajnog plana izgubilo djelotvornost. Prema prosudbi ovog suda radi se o činjenici koja može upućivati na ostvarenje žalbenog razloga propisanog odredbom članka 50. stavka 1. točke 9. OZ-a odnosno da je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.

10. Također ovršenik u žalbi osporava i postojanje ovrhovoditeljeve aktivne ovršnopravne legitimacije pri čemu u tom pogledu, pozivajući se na odredbe članka 32. OZ-a i članka 146. SZ-a, ukazujući na statusnu promjenu na strani izvornog vjerovnika iz Rješenja o potvrdi stečajnog plana Tellin hoteli d.o.o. i na statusne promjene koje su uslijedile nakon toga, ističe da ovrhovoditelj nije ovršenikov stečajni vjerovnik.

10.1. Dakle, sadržajem navedenih žalbenih navoda ovršenik zapravo ukazuje da je ostvaren žalbeni razlog propisan odredbom članka 50. stavka 1. točke 7. OZ-a. Međutim, odredbama članka 52. OZ-a propisano je postupanje prvostupanjskog suda u situaciji kad je žalba protiv rješenja o ovrsi izjavljena iz razloga propisanih odredbama članka 50. stavka 1. točke 7. i točaka 9. do 11. tog Zakona. Stoga ovaj (drugostupanjski) sud, odlučujući o žalbi protiv rješenja o ovrsi, o tim žalbenim razlozima ne može odlučivati.

10.2. S tim u vezi, što se tiče osporene ovrhovoditeljeve aktivne ovršnopravne legitimacije i žalbenog navoda da je na Ugovoru ovjeren potpis zastupnika po zakonu

prenositelja tražbine (Četvrta generacija d.o.o), a ne i primatelja tražbine (ovrhovoditelja) ističe se da je:

a) odredbom članka 32. stavka 1. OZ-a propisano da se ovrha određuje na prijedlog i u korist osobe koja u ovršnoj ispravi nije označena kao vjerovnik, ako ona javnom ili ovjеровljenom privatnom ispravom dokaže da je tražbina na nju prenesena ili da je na nju na drugi način prešla. Ako se prijenos ne može dokazati na taj način, prijenos tražbine dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u parničnom postupku.

b) odredbom članka 2. točke 13. OZ-a propisano da izraz »javno ovjеровljena isprava« ili »ovjеровljena isprava« označava ispravu na kojoj je potpis neke osobe ovjеровio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima.

10.2.1. U tom smislu ukazuje se na odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske U-III-3215/2007 od 4. lipnja 2008. iz koje proizlazi da je u tom kontekstu za ugovor o cesiji dostatna ovjera potpisa prenositelja tražbine, a ne i primatelja tražbine pri čemu se time ne ulazi u ostale činjenice i okolnosti o kojima ovisi postojanje ovrhovoditeljeve aktivne ovršnopravne legitimacije.

11. Na isti način (točka 10.1. rješenja) valja odgovoriti ovršeniku glede žalbenog navoda da je ostvaren žalbeni razlog propisan odredbom članka 50. stavka 1. točke 10. OZ-a. Što se tiče činjenice da je već uplatio predmetnu tražbinu prije pokretanja ovršnog postupka, ističe se da se o tome ovaj sud očitovao ranije u ovom rješenju (točka 9.1.). Pritom, valja dodati da se činjenice ne mogu utvrđivati u (ovom) ovršnom, već u parničnom postupku. Naime, ovršni postupak je postupak prisilnog ostvarenja tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava. U tom smislu, ovršenikovo isticanje ništetnosti Ugovora (nedopuštena pobuda, zabrana prijenosa tražbine) te tvrdnje kojima to obrazlaže nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijanog rješenja o ovrsi. Također, pitanje možebitnog postojanja kaznenopravne odgovornosti nije predmet ovog, već kaznenog postupka.

12. Glede prigovora litispendencije, na postojanje kojeg se implicira sadržajem žalbenih navoda, naglašava se da je odredbom članka 194. stavka 3. ZPP-a propisano da se dok parnica teče, u pogledu istog zahtjeva i među istim strankama, ne može pokrenuti nova parnica; a ako takva parnica bude pokrenuta, sud će tužbu odbaciti.

12.1. Primjenjujući navedeno pravilo parničnog postupka na ovršni postupak, u smislu odredbe članka 21. stavka 1. OZ-a, ističe se da iz citirane odredbe proizlazi da se, dok je ovršni postupak u tijeku, ne može u pogledu istog ovršnog zahtjeva pokrenuti novi ovršni postupak među istim strankama; a ako takav ovršni postupak bude pokrenut sud će odbaciti prijedlog za ovrhu.

12.2. Iz rješenja o ovrsi Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalna služba u Samoboru Ovr-634/2019 od 21. svibnja 2019. (list 215.-219. spisa), rješenja Općinskog suda u Splitu Ovr-1310/2019 od 16. rujna 2019. (list 228. spisa) i rješenja Županijskog suda Ovr-2504/2019 (list 220. spisa) je razvidno da je ovrhovoditelj isti kao i u ovom ovršnom postupku dok je ovršenik-Futurum komunikacije d.o.o. Dakle, u navedenom ovršnom postupku ne radi se o istom ovršeniku kao u ovom ovršnom

postupku, u smislu citirane odredbe. Stoga je ovršenikov prigovor litispendencije neosnovan.

13. Žalbeni navodi kojima se osporava dio pobijanog rješenja o ovrsi kojim je određena ovrha radi prisilnog ostvarenja zateznih kamata na novčanu tražbinu u iznosu od 1.708.764,75 kn nisu od utjecaja na njegovu pravilnost i zakonitost.

13.1. Osporavajući taj dio pobijanog rješenja o ovrsi ovršenik se pogrešno poziva na odredbe članka 84. stavka 2. i članka 190. Zakona o obveznim odnosima. Naime, ovršni sud nije ovlašten upuštati se u razmatranje materijalne zakonitosti i pravilnosti ovršne isprave na temelju koje se po zakonu može odrediti ovrha; on je vezan za rezultate prethodnih kvalificiranih postupaka iz kojih potječe ovršna isprava.

13.2. Međutim, pazeći po službenoj dužnosti na pravilnu primjenu (ovršnog) materijalnog prava ističe se da Rješenje o potvrdi stečajnog plana, koje u ovoj pravnoj stvari ima svojstvo ovršne isprave, ne sadrži ovršenikovu obvezu plaćanja zateznih kamata na iznos glavne tražbine. Stoga se, na temelju navedenog Rješenja o potvrdi stečajnog plana, ne može tražiti prisilno ostvarenje navedenih zateznih kamata. Slijedom toga je prvostupanjski određivanjem ovrhe, u tom dijelu, pogrešno primijenio ovršno materijalno pravo.

14. S druge strane, prihvaćaju se žalbeni navodi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a u vezi s odredbom članka 21. stavka 1. OZ-a.

14.1. U točki I. izreke pobijanog rješenja o ovrsi, u dijelu koji se tiče troškova ovršnog postupka, navodi se iznos od 44.174,00 kn dok iz obrazloženja pobijanog rješenja o ovrsi proizlazi da je osnovan ovrhovoditeljev zahtjev za naknadu troškova ovršnog postupka u iznosu od 22.087,00 kn. Stoga je izreka pobijanog rješenja o ovrsi proturječna njegovom obrazloženju.

14.2. Također, u točki I. izreke pobijanog rješenja o ovrsi određena je ovrha radi prisilnog ostvarenja troškova ovršnog postupka u iznosu od 44.174,00 kn te je u točki VII. izreke tog rješenja o ovrsi naloženo ovršeniku platiti ovrhovoditelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 22.087,00 kn.

14.2.1. S tim u vezi, ukazuje se prvostupanjskom sudu na odredbu članka 14. stavka 7. OZ-a kojom je propisano da o troškovima postupka odlučuje sud u ovršnom postupku i u tom postupku određuje, na prijedlog stranke, ovrhu radi njihova ostvarenja. Stoga je prvostupanjski sud pogrešno primijenio navedenu odredbu kada je, glede istih troškova ovršnog postupka, s jedne strane odredio ovrhu radi njihovog prisilnog ostvarenja „i“ s druge strane naložio ovršeniku platiti navedene troškove ovrhovoditelju. Napominje se da bi ovrhovoditelj, ukoliko bi pobijano rješenje o ovrsi u točki VII. steklo svojstvo pravomoćnosti i ovršnosti, imao ovršnu ispravu na temelju koje bi, pored toga što je prvostupanjski sud u točki I. izreke pobijanog rješenja o ovrsi odredio ovrhu radi prisilnog ostvarenja troškova ovršnog postupka, mogao ponovno zahtijevati ovrhu radi prisilnog ostvarenja (is)tih troškova.

15. Osim toga, pogrešna je odluka prvostupanjskog suda kojim je određena ovrha radi naplate zateznih kamata na troškove ovršnog postupka. Naime, prvostupanjski sud je, radi prisilnog ostvarenja zateznih kamata na troškove ovršnog postupka, odredio ovrhu po stopi određenoj člankom 29. Zakona o obveznim odnosima.

15.1. Ističe se da su odredbom članka 29. Zakona o obveznim odnosima propisane dvije stope zateznih kamata ovisno o kojoj vrsti obveznopravnog odnosa između stranaka se radi:

- a) iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava
- b) ostalim odnosima.

15.2. Stoga je izreka pobijanog rješenja o ovrsi nejasna slijedom čega je prvostupanjski sud i u tom dijelu počinio bitnu povredu odredbu članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a u vezi s odredbom članka 21. stavka 1. OZ-a.

16. Konačno, dopunu žalbe stranka mora podnijeti unutar propisanog roka za žalbu.

16.1. Iz dostavnice (list 72. spisa) proizlazi da je ovršenik 3. kolovoza 2021. zaprimio pobijano rješenje o ovrsi dok je iz obavijesti o primitku elektroničkog podneska (prije lista 302. spisa) razvidno da je ovršenikovu dopunu žalbe protiv rješenja o ovrsi prvostupanjski sud zaprimio 24. siječnja 2022.

16.2. Uzimajući u obzir navedena utvrđenja ovog suda proizlazi da je ovršenikova dopuna žalbe protiv pobijanog rješenja o ovrsi podnesena nakon proteka roka od osam dana propisanog odredbom članka 11. stavka 3. OZ-a.

17. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 380. točke 2. ZPP-a u vezi s odredbom članka 21. stavka 1. OZ-a odlučeno je kao u točki I. izreke ovog rješenja; na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 21. stavka 1. OZ-a odlučeno je kao u točkama II. i III. izreke ovog rješenja; na temelju odredbe članka 380. točke 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 21. stavka 1. OZ-a odlučeno je kao u točki IV. izreke ovog rješenja.

18. Ovršenikov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 33.125,00 kn nije osnovan budući da je uspio s žalbom samo u dijelu koji se tiče sporednih tražbina, slijedom čega je odlučeno kao u točki V. izreke ovog rješenja. Također, ovrhovoditeljev zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 23.000,00 kn nije bio potreban za ovrhu, u smislu odredbe članka 14. stavka 4. OZ-a, slijedom čega je odlučeno kao u točki VI. izreke ovog rješenja.

19. U daljnjem tijeku postupka prvostupanjski sud će, u odnosu na odluku o ovršnom zahtjevu za prisilno ostvarenje troškova ovršnog postupka, otkloniti postupkovnopravnu povredu na koju mu je ukazano u ovom rješenju.

19.1. Također, u pogledu ovršnog zahtjeva za prisilno ostvarenje zateznih kamata na troškove ovršnog postupka prvostupanjski sud će, na temelju odredbe

članka 109. stavka 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 21. stavka 1. OZ-a, pozvati
ovrhovoditelja ispraviti odnosno dopuniti prijedlog za ovrhu.

Zagreb, 16. travnja 2024.

Sutkinja
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-30866-73f06**

Kontrolni broj: **01993-9aabd-e2a16**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.